Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1943	Ausgegeben zu Krakau, den 1. November 1943 Wydano w Krakau, dnia 1 listopada 1943 r.	Nr. 86

Inhalt / Treść

Tag dzień		Seite strona
20. 10. 43	Verordnung über Agrarstatistik	611
	Rozporządzenie o statystyce agrarnej	611
18. 10. 43	Polizeiverordnung über die Benutzung öffentlicher Verkehrsmittel durch Nichtdeutsche im Generalgouvernement	613
	Rozporządzenie policyjne w sprawie używania publicznych środków komunikacyjnych przez osoby nie będące Niemcami w Generalnym Gubernatorstwie	613
18. 10. 43	Polizeiverordnung über die Beförderung von Nichtdeutschen und von Gegenständen auf Lastkraftfahrzeugen im Generalgouvernement	616
	Rozporządzenie policyjne w sprawie przewozu osób nie będących Niemcami i przedmiotów samochodami ciężarowymi w Generalnym Gubernatorstwie	616
22. 9. 43	Anordnung Nr. 2 zur Verordnung über die Abgabe von Heilmitteln u. dgl.	617
	Zarządzenie Nr 2 do rozporządzenia o wydawaniu środków leczniczych itp.	617
21. 10. 43	Zweite Anordnung über die Überführung der deutschen Volkszugehörigen in die Deutsche Krankenkasse für das Generalgouvernement	618

Verordnung
über Agrarstatistik.

Vom 20. Oktober 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Anordnung agrarstatistischer Erhebungen.

Art und Umfang statistischer Erhebungen im Bereich der Ernährungs- und Landwirtschaft werden von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft und Hauptabteilung Innere Verwaltung — Statistisches Amt —) angeordnet. Die Anordnungen sind im Amtlichen Anzeiger für das Generalgouvernement zu verkünden.

§ 2

Durchführung der Erhebungen.

(1) Die Erhebungen werden von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung — Statistisches Amt —) durchgeführt.

Rozporządzenie
o statystyce agrarnej.

Z dnia 20 października 1943 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Zarządzenie badań agrarno-statystycznych.

Rodzaj i zasięg badań statystycznych w zakresie gospodarki wyżywienia i rolnictwa reguluje zarządzeniem Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa oraz Główny Wydział Spraw Wewnętrznych — Urząd Statystyczny —). Zarządzenia należy ogłaszać w Dzienniku Urzędowym dla Generalnego Gubernatorstwa.

§ 2

Przeprowadzanie badań.

(1) Badania przeprowadza Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych — Urząd Statystyczny). On przygo-

Sie bereitet die Erhebungen vor, erläßt die zur Durchführung notwendigen Verwaltungsanordnungen, liefert die erforderlichen Erhebungspapiere und bearbeitet das Urmaterial.

(2) Den Gemeindebehörden obliegt es, die zur Durchführung der Erhebungen erforderlichen örtlichen Feststellungen und Ermittlungen zu treffen. Die Gemeindebehörden können hierzu ehrenamtliche Mitarbeiter bestellen; zur Übernahme dieses Ehrenamtes ist jedes Gemeindemitglied verpflichtet.

§ 3

Verschwiegenheitspflicht.

Die mit der Durchführung statistischer Erhebungen und die mit der Bearbeitung des Erhebungsmaterials betrauten Personen sind zur Verschwiegenheit über die ihnen bei der Durchführung der Erhebungen zur Kenntnis gelangten Angaben verpflichtet. Sie sind hierauf besonders hinzuweisen.

§ 4

Auskunftspflicht.

(1) Alle im Bereich der Ernährungs- und Landwirtschaft tätigen Personen sind verpflichtet, die von ihnen geforderten Auskünfte innerhalb der gesetzten Frist vollständig und wahrheitsgemäß zu erteilen.

(2) Das gleiche gilt von anderen Personen, die bei statistischen Erhebungen auf Grund dieser Verordnung um Auskunft ersucht werden.

§ 5

Gestattungspflicht.

(1) Den Erhebungspersonen ist der Zutritt zu allen Grundstücken und Baulichkeiten sowie deren Besichtigung zu gestatten, die für die Durchführung der angeordneten Erhebungen erforderlich sein können.

(2) Polizeiliche sowie veterinär- und gesundheitspolizeiliche Anordnungen, die den Verkehr beschränken, gelten auch für die Erhebungspersonen.

§ 6

Strafbestimmungen.

(1) Bei Zuwiderhandlungen gegen diese Verordnung wird die Agrarstrafordnung vom 9. Dezember 1942 (VBlGG. S. 754) angewendet. Jedoch kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) nur eine Geldstrafe bis zu 2000 Zloty und der Bürgermeister (Vogt) nur eine Geldstrafe bis zu 200 Zloty sowie die vorgesehenen Ersatzstrafen in entsprechender Höhe verhängen.

(2) Erhebungspersonen, die sich der Übernahme des Ehrenamtes entziehen oder die ihnen obliegenden Pflichten nicht ordnungsmäßig erfüllen, werden entsprechend Abs. 1 bestraft.

(3) Schwerere Fälle sind nach § 10 der Agrarstrafordnung an die Deutsche Staatsanwaltschaft abzugeben. Dasselbe gilt, wenn

1. eine Erhebungsperson die Erhebung bewußt falsch oder unvollständig aufnimmt,
2. die Verschwiegenheitspflicht (§ 3) verletzt wird.

towuje badania, wydaje zarządzenia administracyjne konieczne do ich przeprowadzenia, dostarcza papierów potrzebnych do badań i opracowuje materiał pierwotny.

(2) Do władz gminnych należy dokonywanie lokalnych ustaleń i dochodzeń potrzebnych do przeprowadzania badań. Władze gminne mogą do tego celu powołać honorowych współpracowników; każdy członek gminy jest obowiązany do przyjęcia tego urzędu honorowego.

§ 3

Obowiązek zachowania tajemnicy.

Osoby, którym powierzono przeprowadzenie badań statystycznych i opracowanie materiału badań, są obowiązane do zachowania tajemnicy o danych doszłych do ich wiadomości przy przeprowadzaniu badań. Należy im specjalnie na to zwrócić uwagę.

§ 4

Obowiązek udzielania informacyj.

(1) Wszystkie osoby zajęte w zakresie gospodarki wyżywienia i rolnictwa są obowiązane do udzielania w zakreślonym terminie żądanych od nich informacyj wyczerpujących i zgodnych z prawdą.

(2) To samo obowiązuje inne osoby, do których na podstawie niniejszego rozporządzenia zwrócono się o informacje w czasie badań statystycznych.

§ 5

Obowiązek udzielania zezwoleń.

(1) Osobom przeprowadzającym badanie należy zezwolić na wstęp na wszystkie grunty i budowle jak również na ich lustrację, które mogą być konieczne do przeprowadzenia zarządzonych badań.

(2) Zarządzenia policyjne, policyjno-weterynaryjne i zdrowotne, ograniczające ruch, obowiązują także osoby przeprowadzające badania.

§ 6

Postanowienia karne.

(1) W razie wykroczeń przeciwko niniejszemu rozporządzeniu należy stosować agrarne prawo karne z dnia 9 grudnia 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 754). Starosta powiatowy (starosta miejski) może jednak wymierzyć tylko karę grzywny do 2000 złotych a burmistrz (wójt) tylko karę grzywny do 200 złotych jak również przewidzianą karę zastępczą w odpowiedniej wysokości.

(2) Osoby przeprowadzające badania, które uchylają się od przyjęcia urzędu honorowego albo nie wypełniają należycie ciążących na nich obowiązków, podlegają karze odpowiednio do ust. 1.

(3) Wypadki cięższe należy według § 10 agrarnego prawa karnego odstępować Prokuraturze Niemieckiej. To samo obowiązuje, jeżeli

1. osoba przeprowadzająca badanie przedsiębierze je świadomie fałszywie lub niewyczerpująco,
2. narusza się obowiązek zachowania tajemnicy (§ 3).

§ 7

Inkrafttreten, Übergangsvorschrift.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. November 1943 in Kraft. Gleichzeitig treten

1. die Verordnung über Viehzählungen im Generalgouvernement vom 25. November 1941 (VBlGG. S. 673),
2. die Verordnung über Bodenbenutzungserhebungen im Generalgouvernement vom 4. März 1942 (VBlGG. S. 116) außer Kraft.

(2) Anhängige Strafverfahren sind nach den im Zeitpunkt der Zuwiderhandlung geltenden Strafbestimmungen zu Ende zu führen.

Krakau, den 20. Oktober 1943.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 7

Wejście w życie, przepis przejściowy.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1943 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą

1. rozporządzenie o spisach zwierząt w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 25 listopada 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 673),
2. rozporządzenie o badaniach nad użytkowaniem gruntów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 4 marca 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 116).

(2) Postępowania karne będące w toku należy przeprowadzić do końca według postanowień karnych obowiązujących w chwili wykroczenia.

Krakau, dnia 20 października 1943 r.

Generalny Gubernator
Frank

Polizeiverordnung

über die Benutzung öffentlicher Verkehrsmittel durch Nichtdeutsche im Generalgouvernement.

Vom 18. Oktober 1943.

Auf Grund des § 3 der Verordnung über Sicherheit und Ordnung im Generalgouvernement vom 26. Oktober 1939 (VBlGG. S. 5) ordne ich an:

§ 1

(1) Nichtdeutsche dürfen öffentliche Verkehrsmittel (Eisenbahnen, Kraftfahrlinien und Binnenschiffe) im Generalgouvernement bis auf weiteres nur mit behördlicher Reiseerlaubnis benutzen.

(2) Von der Erlaubnispflicht sind befreit

1. alle Angehörigen der mit dem Großdeutschen Reich verbündeten oder nicht mit ihm im Kriege befindlichen Staaten,
2. alle Personen, die im Besitze eines Dienstreiseausweises oder eines Urlaubsscheines einer Dienststelle der deutschen Wehrmacht oder der Waffen-ϟϟ sind,
3. alle Personen, die im Besitze eines Dienstausweises einer Dienststelle der deutschen Polizei oder des Forstschutzkorps sind,
4. alle Personen, die von der Deutschen Reichsbahn oder der Ostbahn mit einem dienstlichen Personenausweis versehen sind,
5. das fahrende Personal der Deutschen Post Osten für die Benutzung der von ihr betriebenen Kraftfahrlinien,
6. alle Personen für Fahrten zwischen Wohnort und Beschäftigungsort, wenn sie im Besitz eines mit der Bescheinigung des Arbeitsamtes versehenen Antrages auf Erlangung einer Arbeiterwochenkarte oder Arbeitermonatskarte und der auf Grund dieses Antrages ausgegebenen Zeitkarte sind,

Rozporządzenie policyjne

w sprawie używania publicznych środków komunikacyjnych przez osoby nie będące Niemcami w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 18 października 1943 r.

Na podstawie § 3 rozporządzenia o bezpieczeństwie i porządku w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 26 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 5) zarządzam:

§ 1

(1) Osobom nie będącym Niemcami wolno używać publicznych środków komunikacyjnych (koleje, linie autobusowe i statki żeglugi śródlądowej) w Generalnym Gubernatorstwie aż do odwołania tylko na podstawie urzędowego zezwolenia na podróż.

(2) Od obowiązku posiadania zezwolenia zwolnione są

1. wszystkie osoby przynależne do państw sprzymierzonych z Rzeszą Wielkoniemiecką lub nie będących z nią w wojnie,
2. wszystkie osoby, będące w posiadaniu dowodu podróży służbowej lub zaświadczenia urlopu placówki służbowej niemieckich Sił Zbrojnych lub Waffen-ϟϟ,
3. wszystkie osoby, będące w posiadaniu dowodu służbowego placówki służbowej niemieckiej policji lub Korpusu Ochrony Lasów,
4. wszystkie osoby zaopatrzone w służbowy dowód osobisty przez Niemiecką Kolej Rzeszy lub Kolej Wschodnią,
5. personel jeżdżący Niemieckiej Poczty Wschodu dla używania prowadzonych przez nią linii autobusowych,
6. wszystkie osoby dla jazd między miejscem zamieszkania i miejscem zatrudnienia, jeżeli są w posiadaniu wniosku o uzyskanie tygodniowej karty robotniczej lub miesięcznej karty robotniczej, zaopatrzonej w zaświadczenie urzędu pracy, i karty okresowej, wydanej na podstawie tego wniosku,

7. geschlossene Transporte unter Führung eines deutschen Transportführers mit dem Transportausweis einer deutschen Dienststelle.

(3) Nicht erlaubnispflichtig ist die Benutzung städtischer Straßenbahnen und Kraftfahrlinien sowie von Eisenbahnen, die dem Nahverkehr in Warschau und in der Umgebung von Warschau dienen, nach näherer Bestimmung durch den Befehlshaber der Ordnungspolizei im Generalgouvernement.

(4) Der Befehlshaber der Ordnungspolizei im Generalgouvernement kann im Nahverkehr auch andere als die in Abs. 3 genannten Befreiungen von der Erlaubnispflicht zulassen.

§ 2

(1) Zuständig für die Ausstellung der Reiseerlaubnis sind die Kreis- und Ortspolizeibehörden, die Stadtkommissare und, wenn der Erlaubnispflichtige nicht am Sitz einer dieser Dienststellen seinen Wohnsitz oder ständigen Aufenthalt hat, die Gendarmeriepostenführer und deren Vertreter.

(2) Aus besonderen Gründen können die nach Abs. 1 zuständigen Dienststellen die Reiseerlaubnis auch Personen erteilen, die nicht in ihrem Zuständigkeitsbereich Wohnsitz oder ständigen Aufenthalt haben.

(3) Die Regierung des Generalgouvernements, die Deutsche Post Osten, die Rüstungsinspektion, die Gouverneure der Distrikte, die Technischen Hauptämter, die Rüstungskommandos und die Dienststellen der deutschen Wehrmacht, der SS, der deutschen Polizei und des Forstschutzkorps können die Reiseerlaubnis den in ihren Dienststellen Beschäftigten unmittelbar erteilen.

(4) Der Schiffahrtsbeauftragte für das Generalgouvernement kann die Reiseerlaubnis den seiner Aufsicht unterstehenden Besatzungen der Binnenschiffe unmittelbar erteilen.

§ 3

In den Fällen des § 2 Abs. 1 und 2 darf die Reiseerlaubnis nur erteilt werden, wenn die Notwendigkeit der Reise von einer deutschen Dienststelle, vom Bürgermeister, Vogt oder Schulzen, in dessen Bereich der Nichtdeutsche wohnt oder seinen ständigen Aufenthalt hat, unter Angabe des Grundes bescheinigt wird.

§ 4

(1) Personen, die einer Reiseerlaubnis bedürfen, ist es verboten, Fahrausweise zu erwerben, wenn sie nicht im Besitz der Reiseerlaubnis sind. Der Erwerb von Fahrausweisen an anderen Stellen als an den amtlichen Fahrkartenausgabestellen ist verboten. An Nichtdeutsche dürfen erworbene Fahrausweise nicht übertragen werden.

(2) Die Reiseerlaubnis ist nur in Verbindung mit einem möglichst mit Lichtbild versehenen amtlichen Personalausweis gültig. Reiseerlaubnis und Personalausweis sind während der erlaubnispflichtigen Fahrt mitzuführen.

7. zamknięte transporty pod przewodnictwem niemieckiego kierownika transportu z dowodem transportu niemieckiej placówki służbowej.

(3) Obowiązkowi posiadania zezwolenia nie podlega używanie miejskich kolei elektrycznych i linii autobusowych jak również kolei, służących ruchowi podmiejskiemu w Warschau i w okolicy Warschau, według bliższego postanowienia Dowódcy Policji Porządkowej w Generalnym Gubernatorstwie.

(4) Dowódca Policji Porządkowej w Generalnym Gubernatorstwie może dopuścić w ruchu podmiejskim również inne zwolnienia od obowiązku posiadania zezwolenia niż te, które są wymienione w ust. 3.

§ 2

(1) Właściwymi do wystawiania zezwolenia na podróż są powiatowe i miejscowe władze policyjne, komisarze miejscy oraz, jeżeli osoba podlegająca obowiązkowi posiadania zezwolenia nie posiada miejsca swego zamieszkania lub stałego pobytu w siedzibie jednej z tych placówek służbowych, komendanci posterunków żandarmerii i ich zastępcy.

(2) Placówki służbowe, właściwe według ust. 1, mogą ze względów szczególnych udzielić zezwolenia na podróż również tym osobom, które nie mają w ich obrębie właściwości miejsca zamieszkania lub stałego pobytu.

(3) Rząd Generalnego Gubernatorstwa, Niemiecka Poczta Wschodu, Inspekcja Uzbrojenia, gubernatorzy okręgów, Główne Urzędy Techniczne, komendy uzbrojenia i placówki służbowe niemieckich Sił Zbrojnych, SS, niemieckiej policji i Korpusu Ochrony Lasów mogą udzielić bezpośrednio zezwolenia na podróż osobom zatrudnionym w ich placówkach służbowych.

(4) Pełnomocnik Żeglugi dla Generalnego Gubernatorstwa może udzielić bezpośrednio zezwolenia na podróż załogom statków żeglugi śródlądowej, podlegającym jego nadzorowi.

§ 3

W wypadkach § 2 ust. 1 i 2 wolno udzielić zezwolenia na podróż tylko wtedy, jeżeli konieczność podróży z podaniem powodu poświadczy niemiecka placówka służbowa, burmistrz, wójt lub sołtys, w którego obwodzie osoba nie będąca Niemcem mieszka lub ma miejsce swego stałego pobytu.

§ 4

(1) Osobom, dla których wymagane jest zezwolenie na podróż, zabronione jest nabywanie biletów jazdy, jeżeli nie posiadają zezwolenia na podróż. Nabywanie biletów jazdy w innych miejscach aniżeli urzędowych miejscach sprzedaży biletów jazdy jest zabronione. Nabytych biletów jazdy nie wolno przenosić na osoby nie będące Niemcami.

(2) Zezwolenie na podróż jest ważne tylko w połączeniu z urzędowym dowodem osobistym, możliwie zaopatrzonym w fotografię. Zezwolenie na podróż i dowód osobisty należy posiadać przy sobie w czasie jazdy podlegającej obowiązkowi posiadania zezwolenia.

§ 5

(1) Die Reiseerlaubnis wird für Einzelfahrten oder als Dauererlaubnis erteilt. Sie gilt nur für die in ihr bezeichnete Person.

(2) Die Dauererlaubnis darf nur an Personen erteilt werden, die aus dienstlichen oder beruflichen Gründen regelmäßig bestimmte Gebiete bereisen müssen.

(3) Die Dauererlaubnis hat eine Gültigkeit von längstens drei Monaten.

§ 6

(1) Wird das Beschäftigungsverhältnis gelöst, auf Grund dessen die Reiseerlaubnis oder die Bescheinigung des Arbeitsamtes zur Erlangung einer Arbeiterwochen- oder Arbeitermonatskarte erteilt worden ist, so verliert die Reiseerlaubnis oder die Bescheinigung des Arbeitsamtes ihre Gültigkeit; ihre Weiterbenutzung ist verboten.

(2) Die Dauererlaubnis oder der mit der Bescheinigung des Arbeitsamtes versehene Antrag auf Erlangung einer Arbeiterwochen- oder Arbeitermonatskarte ist bei Lösung des Beschäftigungsverhältnisses an den Arbeitgeber zurückzugeben, nötigenfalls von diesem einzuziehen. Ist dem Arbeitgeber die Einziehung nicht möglich, so hat er unverzüglich der zuständigen Kreis- oder Ortspolizeibehörde Anzeige zu erstatten.

§ 7

(1) Wer dieser Polizeiverordnung oder den dazu erlassenen Anordnungen zuwiderhandelt oder einer Person bei einer Zuwiderhandlung behilflich ist, wird mit einer Verwaltungsstrafe nach der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 300) bestraft.

(2) Den Strafbescheid erläßt die Kreispolizeibehörde.

(3) Neben oder an Stelle der Strafe können gegen den Täter und gegen den Gehilfen polizeiliche Zwangsmaßnahmen ergriffen werden.

§ 8

Der Befehlshaber der Ordnungspolizei im Generalgouvernement wird ermächtigt, Anordnungen zu dieser Polizeiverordnung zu erlassen.

§ 9

Diese Polizeiverordnung tritt am 15. November 1943 in Kraft. Gleichzeitig treten die Anordnungen der Gouverneure der Distrikte Radom und Lublin über die Benutzung öffentlicher Verkehrsmittel durch Nichtdeutsche vom 8. und 19. Juni 1943 (Amtlicher Anzeiger für das Generalgouvernement S. 1477, 1478) außer Kraft.

Krakau, den 18. Oktober 1943.

Der Höhere ϟϟ- und Polizeiführer im Generalgouvernement — Staatssekretär für das Sicherheitswesen —

In Vertretung
Grünwald

§ 5

(1) Zezwolenia na podróż udziela się dla jazd jednorazowych lub jako zezwolenie stałe. Jest ono ważne tylko dla osoby, która jest w nim oznaczona.

(2) Stałego zezwolenia wolno udzielać tylko osobom, które ze względów służbowych lub zawodowych objeżdżać muszą regularnie pewne obszary.

(3) Stałe zezwolenie posiada ważność najdłużej trzy miesiące.

§ 6

(1) Jeżeli rozwiązany zostanie stosunek zatrudnienia, na podstawie którego udzielono zezwolenia na podróż lub zaświadczenia urzędu pracy celem uzyskania tygodniowej lub miesięcznej karty robotniczej, to zezwolenie na podróż lub zaświadczenie urzędu pracy traci swoją ważność; dalsze ich używanie jest zakazane.

(2) W wypadku rozwiązania stosunku zatrudnienia należy stałe zezwolenie lub wniosek o uzyskanie tygodniowej lub miesięcznej karty robotniczej, zaopatrzony w zaświadczenie urzędu pracy, zwrócić pracodawcy, w razie konieczności winien pracodawca ściągnąć je. Jeżeli pracodawca nie może dokonać ściągnięcia, to winien donieść o tym bezzwłocznie właściwej powiatowej lub miejscowej władzy policyjnej.

§ 7

(1) Kto wykracza przeciw niniejszemu rozporządzeniu policyjnemu lub przeciw wydanym do niego zarządzeniom albo pomaga jakiejś osobie przy wykroczeniu, podlega karze administracyjnej według rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300).

(2) Orzeczenie karne wydaje powiatowa władza policyjna.

(3) Obok lub w miejsce kary mogą być podjęte przeciw sprawcy i pomocnikowi policyjne środki przymusowe.

§ 8

Upoważnia się Dowódcę Policji Porządkowej w Generalnym Gubernatorstwie do wydawania zarządzeń do niniejszego rozporządzenia policyjnego.

§ 9

Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1943 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą zarządzenia Gubernatorów Okręgów Radom i Lublin w sprawie używania publicznych środków komunikacyjnych przez osoby nie będące Niemcami z dnia 8 i 19 czerwca 1943 r. (Dziennik Urzędowy dla Generalnego Gubernatorstwa str. 1477, 1478).

Krakau, dnia 18 października 1943 r.

Wyższy Dowódca ϟϟ i Policji w Generalnym Gubernatorstwie — Sekretarz Stanu dla Spraw Bezpieczeństwa —

W zastępstwie
Grünwald

Polizeiverordnung

über die Beförderung von Nichtdeutschen und von Gegenständen auf Lastkraftfahrzeugen im Generalgouvernement.

Vom 18. Oktober 1943.

Auf Grund des § 3 der Verordnung über Sicherheit und Ordnung im Generalgouvernement vom 26. Oktober 1939 (VBlGG. S. 5) ordne ich an:

§ 1

(1) Es ist verboten, auf Lastkraftfahrzeugen und auf Kraftomnibussen des nichtöffentlichen Verkehrs Nichtdeutsche zu befördern oder befördern zu lassen, soweit sie nicht zum notwendigen Begleitpersonal des Fahrzeugs oder zu einem Arbeitertransport gehören.

(2) Verantwortlich dafür, daß die auf dem Fahrzeug beförderten Personen zum notwendigen Begleitpersonal des Fahrzeugs oder zu einem Arbeitertransport gehören, sind insbesondere der Fahrer und der Transportführer. Einer von diesen muß eine von der Dienststelle oder der Firma, in deren Auftrag die Fahrt stattfindet, ausgestellte Liste bei sich führen, in welcher die Namen sämtlicher auf dem Fahrzeug beförderten Personen verzeichnet sind. Eine solche Liste ist bei Arbeitertransporten nicht erforderlich, wenn der Transport von einem deutschen Transportführer begleitet ist, der einen schriftlichen Nachweis über die Anzahl der beförderten Personen bei sich führt.

(3) Die Vorschrift des § 29 der Straßenverkehrsordnung vom 17. Mai 1941 (VBlGG. S. 349) bleibt unberührt.

§ 2

Es ist verboten, auf Lastkraftfahrzeugen oder deren Anhängern Gegenstände, die nicht zur Ladung des Fahrzeugs gehören oder nicht zum Betrieb des Fahrzeugs nötig sind, mitzunehmen.

§ 3

(1) Das Verbot des § 1 Abs. 1 gilt nicht für die Beförderung von Angehörigen der mit dem Großdeutschen Reich verbündeten oder nicht mit ihm im Kriege befindlichen Staaten.

(2) Die Vorschriften der §§ 1 und 2 gelten nicht für Lastkraftfahrzeuge der deutschen Wehrmacht, der ᛋᛋ, der deutschen Polizei und des Forstschutzkorps sowie für die Beförderung ihrer uniformierten Angehörigen.

(3) Von den Verboten des § 1 Abs. 1 und des § 2 können die Kreispolizeibehörden, die Stadtkommissare und die Gendarmeriepostenführer Ausnahmen zulassen.

(4) Die Ausnahmegenehmigung ist als Tages- oder Dauergenehmigung schriftlich zu erteilen; sie ist für Personen auf den Namen der zu befördernden Person und für Gegenstände unter Bezeichnung des Inhalts auf den Namen des Kraftwagenfahrers auszustellen. Sie soll für Personen auf keine größere Entfernung als auf 50 km ausgestellt werden. Die Ausnahmegenehmigung ist nach Ablauf ihrer Gültigkeit an die ausstellende Dienststelle zurückzugeben.

§ 4

(1) Wer entgegen den Vorschriften dieser Polizeiverordnung oder den dazu erlassenen Anordnungen Personen oder Gegenstände befördert

Rozporządzenie policyjne

w sprawie przewozu osób nie będących Niemcami i przedmiotów samochodami ciężarowymi w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 18 października 1943 r.

Na podstawie § 3 rozporządzenia o bezpieczeństwie i porządku w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 26 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 5) zarządzam:

§ 1

(1) Zakazuje się samochodami ciężarowymi i autobusami niepublicznego ruchu przewozić lub kazać przewozić osoby nie będące Niemcami, o ile nie należą one do koniecznego konwojującego personelu pojazdu lub do transportu robotników.

(2) Odpowiedzialni za to, że przewożone pojazdem osoby należą do koniecznego konwojującego personelu pojazdu lub do transportu robotników, są w szczególności kierowca i kierownik transportu. Jeden z nich musi mieć przy sobie listę wystawioną przez placówkę służbową lub firmę, z której polecenia podróż się odbywa, w której zaznaczone są nazwiska wszystkich osób przewożonych pojazdem. Taka lista nie jest potrzebna przy transportach robotników, jeżeli transport konwojowany jest przez niemieckiego kierownika transportu, który posiada przy sobie pisemny wykaz o ilości przewożonych osób.

(3) Przepis § 29 ordynacji drogowo-komunikacyjnej z dnia 17 maja 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 349) pozostaje nienaruszony.

§ 2

Zakazuje się zabierać ze sobą do samochodów ciężarowych albo do ich wozów przyczepnych przedmioty, które nie należą do ładunku pojazdu lub nie są potrzebne do uruchomienia pojazdu.

§ 3

(1) Zakaz § 1 ust. 1 nie dotyczy przewozu osób przynależnych do państw sprzymierzonych z Wielkoniemiecką Rzeszą lub nie znajdujących się z nią w stanie wojny.

(2) Przepisy §§ 1 i 2 nie dotyczą samochodów ciężarowych niemieckich Sił Zbrojnych, ᛋᛋ, niemieckiej policji i Korpusu Ochrony Lasów oraz przewozu przynależnych do nich osób umundurowanych.

(3) Od zakazów § 1 ust. 1 i § 2 mogą powiatowe władze policyjne, komisarze miejscy i komendanci posterunków żandarmerii dopuścić wyjątki.

(4) Zezwolenia wyjątkowego należy udzielić pisemnie jako zezwolenie dzienne lub stałe; należy je wystawić dla osób na nazwisko osoby, która ma być przewożona, a dla przedmiotów z oznaczeniem zawartości na nazwisko kierowcy samochodu ciężarowego. Dla osób ma być ono wystawione nie na dłuższą odległość niż na 50 km. Zezwolenie wyjątkowe należy zwrócić po upływie jego ważności wystawiającej placówce służbowej.

§ 4

(1) Kto wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia policyjnego lub wydanym do niego zarządzeniom przewozi osoby lub przedmioty albo to-

oder ihre Beförderung duldet oder wer entgegen dem Verbot mitfährt, wird mit einer Verwaltungsstrafe nach Maßgabe der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 300) bestraft.

(2) Den Strafbescheid erläßt die Kreispolizeibehörde.

(3) Neben oder an Stelle der Strafe können gegen den Täter polizeiliche Zwangsmaßnahmen ergriffen werden.

(4) Einem schuldigen Fahrer kann der Führerschein abgenommen und nach den bestehenden Bestimmungen die Fahrerlaubnis entzogen werden.

(5) Fahrzeuge, die bei einer verbotswidrigen Beförderung benutzt worden sind, können beschlagnahmt und entschädigungslos eingezogen werden.

§ 5

Der Befehlshaber der Ordnungspolizei im Generalgouvernement wird ermächtigt, Anordnungen zu dieser Polizeiverordnung zu erlassen.

§ 6

Diese Polizeiverordnung tritt am 15. November 1943 in Kraft. Gleichzeitig treten alle einschlägigen örtlichen Regelungen außer Kraft.

Krakau, den 18. Oktober 1943.

Der Höhere ϟϟ- und Polizeiführer
im Generalgouvernement
— Staatssekretär für das Sicherheitswesen —
In Vertretung
Grünwald

leruje ich przewóz lub kto wbrew zakazowi jedzie razem, podlega karze administracyjnej według rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300).

(2) Orzeczenie karne wydaje powiatowa władza policyjna.

(3) Obok lub w miejsce kary mogą być podjęte przeciwko sprawcy policyjne środki przymusowe.

(4) Winnemu kierowcy można odebrać prawo jazdy i według istniejących postanowień można pozbawić pozwolenia jazdy.

(5) Pojazdy, które były używane przy przewozie wbrew zakazowi, mogą być zajęte i skonfiskowane bez odszkodowania.

§ 5

Upoważnia się Dowódcę Policji Porządkowej w Generalnym Gubernatorstwie do wydawania zarządzeń do niniejszego rozporządzenia policyjnego.

§ 6

Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1943 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie odnośne miejscowe uregulowania.

Krakau, dnia 18 października 1943 r.

Wyższy Dowódca ϟϟ i Policji
w Generalnym Gubernatorstwie
— Sekretarz Stanu dla Spraw Bezpieczeństwa —
W zastępstwie
Grünwald

Anordnung Nr. 2

zur Verordnung über die Abgabe von Heilmitteln u. dgl.

Vom 22. September 1943.

Auf Grund der Verordnung über die Abgabe von Heilmitteln, pharmazeutischen Präparaten (Spezialitäten), Nähr- und Stärkungsmitteln, Verbandstoffen und Gummiartikeln in Apotheken und Drogerien vom 13. Mai 1942 (VBlGG. S. 266) ordne ich an:

1. Bei der rezepturmäßigen Zubereitung von Salben in Apotheken darf an Stelle von Lanolin ein Gemisch von 75 Teilen Cholesterinvaseline und 25 Teilen destilliertem Wasser verwendet werden.
2. Bei der Zubereitung von Augensalben sowie in Fällen, in denen der Arzt ausdrücklich die Verwendung von Lanolin vorschreibt, darf Cholesterinvaselin nicht verwendet werden; in diesen Fällen hat der Arzt das Wort „Lanolin" zu unterstreichen oder in sonstiger Weise besonders hervorzuheben.

Krakau, den 22. September 1943.

Regierung des Generalgouvernements
Hauptabteilung Gesundheitswesen
Prof. Dr. Teitge

Zarządzenie Nr 2

do rozporządzenia o wydawaniu środków leczniczych itp.

Z dnia 22 września 1943 r.

Na podstawie rozporządzenia o wydawaniu środków leczniczych, preparatów farmaceutycznych (specyfików), środków odżywczych i wzmacniających, materiałów opatrunkowych i artykułów gumowych w aptekach i drogeriach z dnia 13 maja 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 266) zarządzam:

1. Przy przyrządzaniu podług recepty maści w aptekach wolno użyć zamiast lanoliny mieszaniny 75 części wazeliny cholesterynowej i 25 części wody destylowanej.
2. Przy przyrządzaniu maści na oczy jak również w wypadkach, w których lekarz przepisuje wyraźnie użycie lanoliny, nie wolno używać wazeliny cholesterynowej; w tych wypadkach winien lekarz słowo „lanolina" podkreślić lub w inny sposób specjalnie uwydatnić.

Krakau, dnia 22 września 1943 r.

Rząd Generalnego Gubernatorstwa
Główny Wydział Spraw Zdrowotnych
Prof. Dr Teitge

Zweite Anordnung

über die Überführung der deutschen Volkszugehörigen in die Deutsche Krankenkasse für das Generalgouvernement.

Vom 21. Oktober 1943.

Auf Grund der Verordnung des Reichsarbeitsministers über die Krankenversicherung der deutschen Volkszugehörigen im Generalgouvernement und die Errichtung der Deutschen Krankenkasse für das Generalgouvernement vom 9. Juli 1942 (Reichsgesetzbl. I S. 459, VBlGG. S. 441) wird mit Ermächtigung des Reichsarbeitsministers angeordnet:

§ 1

(1) Der reichsgesetzlichen Krankenversicherung auf Grund der Anordnung vom 22. Oktober 1942 (VBlGG. S. 658) unterliegen auch deutsche Volkszugehörige aus den besetzten Ostgebieten, wenn sie im Generalgouvernement beschäftigt sind.

(2) Soweit diese noch keine Kennkarte erhalten haben, haben sie den Nachweis der deutschen Volkszugehörigkeit durch Vorlage einer Bescheinigung der zuständigen Heimatbehörde oder der Volksdeutschen Mittelstelle zu erbringen.

§ 2

Diese Anordnung tritt am 1. November 1943 in Kraft.

Krakau, den 21. Oktober 1943.

Regierung des Generalgouvernements
Hauptabteilung Arbeit
Struve

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Poststraße 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich 24,— Zloty (12,— RM.) einschließlich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM.). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle des Verordnungsblattes, Krakau 1, Postschließfach 110. Geschäftsräume der Auslieferungsstelle: Krakau, Universitätsstraße 16. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: VBlGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp., Krakau, Poststraße 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata półroczna 24,— zł (12,— RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie cena za każdą kartkę wynosi —,20 zł (—,10 RM.). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Lokale urzędowe Placówki Wydawniczej: Krakau, Universitätsstraße 16. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).